

Αριθμός απόφασης

97 /2011

**ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟ από τους Δικαστές, Ελένη Παρπούλα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Αναστασιάδου, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια, Χρήστο Παπαγεωργόπουλο, και από τη Γραμματέα Καλλιόπη Κοσμά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 4 Μαΐου 2011 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Γεωργίου Λαγάνη (Α.Μ.Δ.Σ.Χ. 85).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «
», που εδρεύει
στο
και εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτριας του μπητέ -
μπαρ με το διακριτικό τίτλο «
», η οποία εκπροσωπήθηκε
από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Πανιώρα (Α.Μ.Δ.Σ.Χ.
91).

Οί ενάγοντες ζητούσαν να γίνει δεκτή η από 2.9.2007 αγωγή τους, που κατατέθηκε με αριθμό 215/22.10.2008, προσδιορίστηκε να δικαστεί

στις 22.10.2008 και γράφτηκε στο πινάκιο, οπότε αναβλήθηκε για τις 7.10.2009. Κατά την τελευταία όμως αυτή ημερομηνία η συζήτησή της ματαιώθηκε λόγω της διεξαγωγής των βουλευτικών εκλογών. Ήδη οι ενάγοντες επαναφέρουν προς συζήτηση την αγωγή τους με την από 30.10.2009 κλήση τους, που κατατέθηκε με αριθμό 318/3.11.2009, προσδιορίστηκε να δικαστεί στις 2.6.2010 και γράφτηκε στο πινάκιο, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

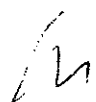
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα (άρ. 230 ΚΠολΔ) φέρεται προς συζήτηση με την από 30.10.2009 κλήση (αρ. έκθ. κατ. 318/3.11.2009) των εναγόντων η από 2.9.2007 αγωγή τους (αρ. έκθ. κατ. 215/22.10.2008), μετά τη ματαίωσή της κατά τη δικάσιμο της 7ης.10.2009 λόγω της διενέργειας των βουλευτικών εκλογών.

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμα έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν, όμως, να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν, όμως, και, μάλιστα, πολλές φορές, καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 § 1, 47 § 1 και 48 § 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών

Θεωρήθηκε
Εξ Εισηγήτρια

φορέων ήχου και εικόνας κλπ. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (ΠολΠρΑθ 3318/1998 ΔΕΕ 1999.403, Μ. Μαρίνος, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ΕλλΔνη 35.1441 επ. και ιδίως 1445). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ των άλλων, ότι «όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσία στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν κατά τις ρυθμίσεις συλλογικής διαχείρισης των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρο 55 § 1 στοιχ. Β, το οποίο

με βάση το άρθρο 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα «ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου», είτε κατ' εξαίρεση, υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 § 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Εξάλλου, ο ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 § 2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την εισπραξη αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι παραπάνω οργανισμοί νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν τη σχετική εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (ΜονΠρΘεσ 19216/2002 αδημ.). Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 § 3 του ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής

~~Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια~~

~~X~~

διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/1992 (ΦΕΚ 104/30.6.1992, τεύχος Α') «Κύρωση διεθνούς συμβάσεων περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) η εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 § 1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά την παρέλευση έξι μηνών από

την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος κατ' αρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό . β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, και σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/1992 με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α., το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

(δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 § 2 του ν. 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου (2121/1993), στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 § 2 του ν. 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 § 2 του ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 § 4 του ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτέλεσής τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραπτομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (ΜονΠρΘεσ 2696/2005, ΜονΠρΘεσ 1188/2005, ΜονΠρΛαμ 1532/2004, ΜονΠρΛαμ 1808/2004, αδημοσίευτες στο νομικό τύπο, ΜονΠρΡοδ 606/1999 ΔΕΕ 1999.869, ΜονΠρΧίου 118/1998 ΔΕΕ 1999.593). Τέλος, ο ενάγων οργανισμός μπορεί, σε κάθε περίπτωση, στην αγωγή του για τον οριστικό καθορισμό και την επιδίκαση της εύλογης αμοιβής, να σωρεύσει και αίτημα να υποχρεωθεί ο εναγόμενος χρήστης να του καταβάλει και τον ανάλογο, με το ποσό της αμοιβής, φόρο

προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.). Η ευχέρεια αυτή παρέχεται από τη διάταξη του άρθρου 69 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ, της οποίας η εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι επιτρεπτή (ΑΠ 80/1999 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 8884/2003 ΕλλΔνη 45.1102), αφού, μετά τη χρήση του υλικού φορέα ήχου, η παροχή του χρήστη, δηλαδή η από αυτόν καταβολή του Φ.Π.Α. στον κατά νόμο υπόχρεο έναντι του Δημοσίου (που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης), δεν εξαρτάται πλέον από αντιπαροχή και συνδέεται με ορισμένο χρονικό σημείο, που είναι αυτό της έκδοσης του αντίστοιχου φορολογικού στοιχείου. Αν πριν από το προαναφερόμενο κρίσιμο χρονικό σημείο (της έκδοσης του φορολογικού στοιχείου) ασκηθεί, όπως συμβαίνει σχεδόν πάντα στην πράξη, αγωγή με το ανωτέρω αίτημα, για καταβολή, δηλαδή, του Φ.Π.Α., ο εναγόμενος χρήστης θα υποχρεωθεί να καταβάλει το αντίστοιχο ποσό στον ενάγοντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης κατά το χρόνο έκδοσης από αυτόν του απαιτούμενου φορολογικού στοιχείου (άρθρο 69 § 2 εδ. α' ΚΠολΔ) και μόνο από το ίδιο χρονικό σημείο θα οφείλονται επί του ποσού τούτου τόκοι. Και αυτό, γιατί, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 2 § 1, 3 § 1, 8 § 1, 12 § 1, 16 § 1 εδ. α', 21 και 38 του «Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας», που κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 και του άρθρου 12 § 14 του «Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» (π.δ. 186/1992), ο έναντι του Δημοσίου υπόχρεος για την καταβολή του Φ.Π.Α. οφείλει να εκδώσει το προβλεπόμενο από τον «Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» φορολογικό στοιχείο, ανεξάρτητα από το εάν εισέπραξε ή όχι το Φ.Π.Α. από εκείνον, στον οποίο επιρρίπτεται από το νόμο υποχρεωτικά ο ίδιος φόρος (Δ. Γκλεζάκου, «Φ.Π.Α./Ερμηνεία και Εφαρμογή», έκδοση 2006, σελ. 333). Εάν, λοιπόν, ο έναντι του Δημοσίου υπόχρεος δεν τηρήσει την υποχρέωσή του αυτή, δεν καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή η οφειλή του προσώπου, στο οποίο επιρρίπτεται ο Φ.Π.Α., για καταβολή του ποσού τούτου. Διαφορετική άποψη θα προσέκρουε στο σκοπό των προαναφερόμενων διατάξεων, που είναι η διασφάλιση της απόδοσης του εν λόγω φόρου στο Δημόσιο (Δ. Γκλεζάκο, ό.π., σελ. 333, ΑΠ190/2002 ΔΕΕ 2002.1294).

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 § 4 του ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς), ορισμένα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζουν στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 § 3 του ν. 2121/1993 και να τη διανέμουν μεταξύ των δικαιούχων, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους και να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την εισπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών. Ότι συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή τους στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και η εναγομένη, που διατηρεί επιχείρηση μπητς - μπαρ στο , σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα η εναγομένη, μέχρι την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού ή καταβολής της εύλογης αμοιβής, παρότι με τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου και δη των δειγματοληπτικά αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής μουσικών τραγουδιών κατά τους καλοκαιρινούς μήνες ψυχαγωγεί την πελατεία της και ως εκ τούτου στηρίζει τα έσοδά της. Μετά ταύτα, ζητούν να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποιεί η εναγομένη,

μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά της σε καθημερινή βάση, για τα έτη 2004 έως και 2007, στο ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της, το οποίο να μην είναι λιγότερο σύμφωνα με τα τ.μ. του καταστήματός της από το ποσό των 10.000 ευρώ πλέον 19% ΦΠΑ για τα έτη αυτά (2.500 ευρώ για κάθε έτος), να καθοριστεί η εύλογη αμοιβή τους κατά τα αναφερόμενα για τον καθένα φορέα ποσοστά, να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό των 10.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19% κατά τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά στον καθένα, με το νόμιμο τόκο από τη λήξη κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής και να τους προσκομίσει φωτοαντίγραφα των εκκαθαριστικών της σημειωμάτων των ετών 2004 έως και 2007, καθώς και καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την εν λόγω περίοδο και αυτού που θα συνεχίσει να χρησιμοποιεί ανά μήνα, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Μ' αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α ΚΠολΔ διαδικασία περί απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 20.12.2007 δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου των εναγόντων ότι η εναγομένη ή ο πληρεξούσιος δικηγόρος της δεν προσήλθε κατά την ορισθείσα ημέρα και ώρα), αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία (άρ. 18 αρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς άρθρο 49 § 1 εδ. τελευτ. ν. 2121/1993 και 25 § 2 ΚΠολΔ), απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης, διότι η απόφαση που καθορίζει οριστικά την εύλογη αμοιβή των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων είναι ανεπίδεκτη χρηματικής αποτίμησης. Είναι αρκούτως ορισμένη, πλην του αιτήματος ημερομηνιαίου καθορισμού της εύλογης και ενιαίας αμοιβής σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων του, το οποίο πρέπει να απορριχθεί ως απαράδεκτο, λόγω της αμετακίνητης του, καθώς και ότι προδωρίζονται στην αγωγή τα ακαθάριστα έσοδα.

Κατά τα λοιπά παρωχη είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 340, 346, 901 επ. ΑΚ, 69 § 1 εδ. α' και § 2 εδ. α', 176, 450 επ., 907 και 908 ΚΠολΔ, εκτός από το αίτημα παράδοσης εκ μέρους της εναγομένης καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, που θα χρησιμοποιεί στο μέλλον, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών τέτοιου καταλόγου σύμφωνα με το άρθρο 56 § 4 του ν. 2121/1993 έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατ' άρθρο 55 και προϋποθέτει την δημόσια εκτέλεση έργων, η στο μέλλον, όμως, δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους των χρηστών, είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο και, συνεπώς, δεν έχει γεννηθεί η υποχρέωσή τους για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει περίπτωση εξαναγκασμού τους προς εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής. Αναφορικά με το περί τοκοδοσίας αίτημα της υπό κρίση αγωγής, πρέπει να παρατηρηθούν τα ακόλουθα: Κατά τα άρθρα 340 και 345 ΑΚ, ο οφειλέτης ληξιπρόθεσμης παροχής γίνεται υπερήμερος, αν προηγήθηκε δικαστική ή εξώδικη όχληση του δανειστή, όταν δε πρόκειται για χρηματική οφειλή, ο δανειστής, σε περίπτωση υπερημερίας του οφειλέτη, έχει δικαίωμα να απαιτήσει τον τόκο υπερημερίας που ορίζεται από το νόμο ή με δικαιοπραξία, χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αποδείξει ζημία. Κατά το άρθρο, εξάλλου, 346 ΑΚ ο οφειλέτης χρηματικής παροχής και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους, αφότου του επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος. Εξάλλου, και όσον αφορά το αναλογούν στον ΦΠΑ μέρος της οφειλόμενης από τον χρήστη εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, το μέρος αυτό καθίσταται απαιτητό, στο βαθμό που η πληρωμή της αμοιβής αυτής γίνεται, στις περιπτώσεις διαφωνίας του τελευταίου και οριστικού καθορισμού της από το δικαστήριο, μετά από επιταγή της σχετικής δικαστικής απόφασης, από την είσπραξη εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του ποσού της επιδικαζόμενης σ' αυτούς εύλογης αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωσή τους και εκδίδουν αυτοί το απαιτούμενο από το νόμο τιμολόγιο ή απόδειξη και επομένως μόνο έκτοτε

το πολύ, η δειγματοληπτική αναφορά τούτων και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επί μέρους σχέσης, που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. β' του προαναφερόμενου άρθρου του ν. 2121/1993, οι ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ΕφΘεσ 843/2010 ΝΟΜΟΣ). Επομένως, κατά το μέρος που η αγωγή κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το αναλογούν στο αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τα υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ. τα υπ' αριθμ. 108397, 043992, 235789 και 378491 αγωγόσημα με τα επικολληθέντα επισήματα υπέρ ΤΝ).

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Η εναγομένη, με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις της προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το ένδικο δικαίωμα των εναγόντων ασκείται καταχρηστικά, διότι αυτοί, αν και έχουν νομίμως συσταθεί από τα έτη 1993 - 1994, εντούτοις για πρώτη φορά διεκδικούν την αμοιβή τους για τα έτη 2004 και εντεύθεν. Ο ισχυρισμός όμως αυτός, έτσι όπως προβάλλεται, είναι αόριστος, καθόσον τα επικαλούμενα προς θεμελίωσή του πραγματικά περιστατικά δεν δύνανται να θεμελιώσουν την από το άρθρο 281 ΑΚ ένσταση, και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, καθώς και όλων των εγγράφων που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίοι έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 § 4 του ν. 2121/1993, και, ειδικότερα, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και η τρίτη

για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ίδιου νόμου, η λειτουργία δε καθενός απ' αυτούς, με τη σειρά που αναφέρονται στην κρινόμενη αγωγή, εγκρίθηκε αντίστοιχα με τις υπ' αριθμ. 11083, 11089 και 11084/5.12.1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.1997, τεύχος Β'). Επομένως, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 § 2 και 58 του ν. 2121/1993 να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζουν τους πίνακες των μελών τους και δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Οι ενάγοντες νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών, όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, αποδείχθηκε ότι οι ενάγοντες, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον ελβετικό «Swiss Perform», το γερμανικό «GVL», το γαλλικό «SPEDIDAM», τον εκπροσωπούντα βρετανούς και αμερικανούς καλλιτέχνες «Rights agency Ltd», κ.ά., με βάση τις οποίες νομιμοποιούνται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26.10.1961, σε χρονικό διάστημα 30 ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξαπλώση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και

παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα πρόταση, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας, δηλαδή την «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (6.5.2003) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2.5.2003), και κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά σε επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα κλαμπ, μπαρ κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια της επιχείρησης. Έτσι, σύμφωνα με τους παραπάνω καταλόγους, για τα έτη 2004 έως και 2007, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε στο 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους και σε ελάχιστο, για χώρους εμβαδού έως 100 τ.μ. ποσό 1.500 τ.μ., για χώρους εμβαδού από 101 έως 200 τ.μ., ποσό 2.100 τ.μ., και για χώρους από 201 έως 300 τ.μ., ποσό 2.500 ευρώ, για λειτουργία από έναν μέχρι πέντε μήνες το καλοκαίρι. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η εναγομένη, η οποία διατήρησε και εκμεταλλεύτηκε επιχείρηση μπητς - μπαρ στο με την επωνυμία « », στα πλαίσια λειτουργίας του ομώνυμου ξενοδοχείου της, σε έκταση 300 τ.μ. περίπου, το καλοκαίρι για πέντε μήνες, ήτοι από το Μάιο έως το Σεπτέμβριο των ετών 2004 έως και 2007, με ελληνικό και ξένο μουσικό ρεπερτόριο των ενδεικτικά αναφερομένων μελών των εναγόντων, απαραίτητο για την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών της. Συγκεκριμένα, η εναγομένη τοποθέτησε τραπέζια, καρέκλες, ομπρέλες, ξαπλώστρες, μουσική

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

μηχανική εγκατάσταση, και έκανε χρήση ελληνικής και ξένης μουσικής για να προσελκύσει και να ψυχαγωγήσει τους πελάτες της, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό, δηλαδή με την εκμετάλλευση των «εισφορών» των μελών των εναγομένων, τα έσοδά της. Με τον τρόπο αυτό η εναγομένη πραγματοποίησε μεγάλα έσοδα, ενώ τα έξοδά της θα ήταν πολύ μεγάλα αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο μετέδιδε καθημερινά από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε σε ζωντανή μετάδοση τραγουδιστές και ορχήστρα. Οι ενάγοντες προσπάθησαν να διαπραγματευτούν με την εναγομένη και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, πλην όμως η προσπάθεια διαπραγμάτευσης απέτυχε. Η εύλογη αυτή αμοιβή πρέπει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, να ορισθεί εν προκειμένω για καθένα από τα έτη 2004 έως και 2007 στο ποσό των 1.700 ευρώ, πλέον του αιτούμενου ΦΠΑ 19%. Επίσης, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη η εναγομένη έχει υποχρέωση σύμφωνα με το νόμο (άρ. 56 § 4 του ν. 2121/1993) να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε για τα έτη 2004 έως και 2007. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν, να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η εναγομένη στους ενάγοντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην επιχείρησή της για τα έτη 2004 έως και 2007, σε ποσοστό 50% υπέρ του αιτούντος φορέα των παραγωγών, 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των μουσικών και 25% υπέρ του αιτούντος φορέα τραγουδιστών, στο ποσό των 6.800 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 19%, και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες την ανωτέρω καθορισθείσα αμοιβή με το νόμιμο τόκο για μεν το τμήμα του ποσού αυτού μέχρι τα 5.880 ευρώ, από την επομένη της αγωγής, για δε τον ΦΠΑ, από την εισπραξη της ως άνω αμοιβής εκ μέρους των εναγόντων και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του. Η απόφαση δεν πρέπει να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, όσον αφορά στις διατάξεις για καταβολή αμοιβής, διότι δε συντρέχει επείγουσα περίπτωση ούτε η επιβράδυνση της

εκτέλεσης θα επιφέρει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, κατόπιν σχετικού αιτήματός τους, βαρύνουν την εναγομένη, θα επιβληθούν όμως μειωμένα ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας των διαδίκων (άρ. 178 και 191 § 2 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγομένη στο κατάστημά της για τα έτη 2004 έως και 2007 στο ποσό των έξι χιλιάδων οκτακοσίων ευρώ (6.800 €), πλέον ΦΠΑ από 19%.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους ενάγοντες ποσοστό 50% υπέρ του αιτούντος φορέα των παραγωγών, 25% υπέρ του αιτούντος φορέα των μουσικών και 25% υπέρ του αιτούντος φορέα του αιτούντος τραγουδιστών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες, κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία, το ανωτέρω ποσό των έξι χιλιάδων οκτακοσίων ευρώ (6.800 €), πλέον ΦΠΑ από 19%, με το νόμιμο τόκο για μεν το ποσό των οκτακοσίων ευρώ (6.800 €) από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, για δε το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της είσπραξης του προαναφερθέντος ποσού και την έκδοση του σχετικού φορολογικού στοιχείου από τους ενάγοντες, μέχρι την πλήρη εξόφλησή του.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να παραδώσει στους ενάγοντες καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε τα έτη 2004 έως και 2007.

Θεωρήθηκε
Η Εισαγωγή

X

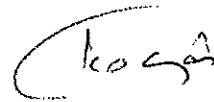
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή μέρους των δικαστικών
εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ^{Θεωρήθηκε}
(300,00) ευρώ. ^{Η Εισηγήτρια}

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πολύγυρο, στις 30 Αυγούστου 2011
και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του
στις 7 Σεπτεμβρίου 2011, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των
πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 17-1-2012

Ο Γραμματέας

Γαμπαλιάρης Νικόλαος

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYS 435